

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 01-2019

**ĐỒNG HÀNH
VỚI NHỮNG GIA ĐÌNH
GẶP KHÓ KHĂN**

**THÁNG 01-2019
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 01-2019

**ĐỒNG HÀNH
VỚI NHỮNG GIA ĐÌNH
GẶP KHÓ KHĂN**

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến

PM. Cao Huy Hoàng
31-12-2018

1/1 THỨ BA CUỐI TUẦN BÁT NHẬT GIÁNG SINH ĐỨC MARIA MẸ THIÊN CHÚA Lc 2:16-21

THIÊN CHÚA KHIÊM NHƯỜNG VÀ YÊU THƯƠNG “Người ta gọi tên Người là Giêsu” (Lc 2, 21)

Đức Giêsu là Thiên Chúa thật và là người thật. Ngài có thiên tính và nhân tính: Hai bản tính ấy không thể tách biệt nhau trong Một ngôi vị duy nhất là Ngôi Lời. Vì thế, không thể nói Đức Maria chỉ là Mẹ của nhân tính Đức Giêsu mà thôi, vì như thế là tách lìa nhân tính của Đức Giêsu khỏi thiên tính của Ngài. Công đồng Êphêsô (năm 431) đã xác định: Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa vì là Mẹ của một Ngôi Lời nhập thể duy nhất với thiên tính và nhân tính không thể tách biệt nhau. (*Nhịp sống Tin Mừng số 01(01-2017)*).

Khi định tín tín điều “Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa”, hẳn là Giáo Hội đã được ơn mạc khải một điều huyền nhiệm, không phải chỉ về “tên gọi” hay “chức danh” của Đức Maria, mà đích thực là về ơn tiền định của Mẹ trong kế hoạch của Thiên Chúa cứu rỗi nhân loại. Và hơn thế nữa, tín điều “Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa” là thông điệp lớn lao gửi toàn thể nhân loại về “Đức Khiêm Nhường và Tình Yêu Thương tuyệt đối của Thiên Chúa”. Thiên Chúa dựng nên con người, và con người gọi Thiên Chúa là Cha, nhưng vì con người bất tuân Thiên Chúa, nên Thiên Chúa phải hạ mình xuống đến cùng thấp để làm Con của một con người, một người nữ mà Người đã hứa ngay thoát đầu sáng thế, khi nói với Con Rắn: “*Một Người Nữ sẽ đạp giập đầu mi*”. Được làm Mẹ Thiên Chúa là hồng ân bởi lòng Yêu.

Mừng Mẹ Thiên Chúa, lạy Chúa, chúng con xin tạ ơn Chúa khiêm nhường và yêu thương, xin chúc tụng Chúa vì kế hoạch cứu rỗi nhân loại, xin tin tưởng cầu khẩn Mẹ Thiên Chúa uy quyền, xin đón nhận Đức Giê-su và sống lời Tin Mừng của Đức Giê-su, Con Thiên Chúa, Con của Mẹ Maria. Ước gì đức khiêm nhường và tình yêu của Thiên Chúa, của Mẹ Maria, là chuẩn mực cuộc sống gia đình, cộng đoàn chúng con. Amen.

02/1 THỨ TƯ TRƯỚC LỄ HIỂN LINH

1 Ga 2:22-28; Tv 98:1,2-3,3-4; Ga 1:19-28

TẤT CẢ CHO VINH DANH CHÚA

“Có một Đấng sẽ đến sau tôi, nhưng chính Đấng đó đã có trước tôi” (Ga 1, 27)

“Tôi không phải là Đấng Kitô”. “Tôi không phải là Elia”. “Tôi là tiếng kêu trong hoang địa: Hãy sửa cho ngay đường Chúa đi”. “Đấng Ki-tô đến sau tôi, nhưng Người đã có trước tôi, và tôi không xứng đáng cởi dây giày cho Người”. Những câu nói của Thánh Gioan Tiền Hô đáng cho chúng ta ghi nhớ, gẫm suy, và áp dụng trong đời sống Ki-tô hữu của mỗi người: chúng ta thực hiện sứ vụ loan báo cho mọi người biết về Chúa Ki-tô, yêu mến Người, đón nhận Người, và nhờ việc sống với Người, họ được cứu rỗi.

Không thiếu gì người trong chúng ta bảo vệ, gìn giữ và phát triển cái tôi kiêu căng của mình quá lớn. Đừng sống vì cái tên tuổi của mình, cho vinh danh mình, nhưng hãy sống sao cho vinh danh Chúa. Có thể nói đây là căn bệnh nguy hiểm qua mọi thời mà nếu các Ki-tô hữu không tỉnh thức, sẽ bị dính bẫy của Sa-tan bất kỳ lúc nào. Hãy biết mình, biết tất cả trí tuệ, tài năng, con người của mình là bởi hồng ân Chúa, đều là của Chúa ban cho, không có gì là của mình cả. Đừng lấy cái của Chúa ban cho mà tự nhận là của riêng mình, rồi vinh vang tự đắc tự tôn, tự cao tự đại. Đừng mong cho mình được lời khen môi miệng thế gian. Hãy mong ước tất cả lời chúc tụng, ngợi khen chân thành cho Thiên Chúa. Thánh Gioan nói: “Người phải lớn lên, còn tôi thì nhỏ lại”. Thánh Gioan đã sống trước mẫu nhiệm tự hủy, tự hiến của Đấng Ki-tô, tất cả cho vinh danh Thiên Chúa, vì hạnh phúc của mọi người. Ước gì đây cũng là cách sống của chúng ta, những người phải góp phần mình vào sứ vụ loan báo cho mọi người về Đức Giê-su, về ơn cứu rỗi nơi Người.

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết sống mẫu nhiệm tự hiến, tự hủy, trong gia đình, cộng đoàn, và xã hội. Amen

03/1 THỨ NĂM TRƯỚC LỄ HIỂN LINH

Ga 1:29-34

CON CHIÊN CỦA THIÊN CHÚA

“Đây Chiên Thiên Chúa, Đấng xóa tội trần gian”. (Ga 1, 29)

Con chiên là vật nuôi hiền lành, đơn sơ, dễ thương, đáng quý. Người Do Thái thường dùng con chiên để làm lễ tế dâng Thiên Chúa. Hôm nay, Con Thiên Chúa đã làm người, và xuất hiện trước muôn dân. Thánh Gioan Tầm Hồ được ơn Tiên Tri giới thiệu cho mọi người biết về Đức Giê-su rằng: “Đây là Con Chiên của Thiên Chúa, Đây là Đấng Xóa Tội Trần Gian”. Ông đã nói đích xác về sứ vụ của Con Thiên Chúa. Người đã từ trời cao thăm, bước xuống đến trần gian cùng thấp này không phải để làm một chuyến du lịch, tham quan, thưởng ngoạn, hay chỉ là chuyến vi hành, thấu cảm, sẻ chia với con dân đói nghèo khốn khổ, tội lỗi. Người đến để làm lễ tế “như con chiên hiền lành bị đem đi giết” mà tế lễ cho Thiên Chúa, để Thiên Chúa ban ơn tha thứ, xóa tội lỗi cho nhân loại, để mở cánh cửa trời đã đóng kín từ lâu, để mọi con người được nói lại tình thân với Thiên Chúa, để con người được cứu rỗi...

Con chiên vượt qua trong Cựu Ước là hình ảnh của Con Chiên Thiên Chúa hôm nay: Máu con chiên bôi trên cửa là dấu hiệu được cứu sống, thì máu của Đức Giê-su là dòng máu cứu độ. Ăn thịt chiên để có sức vượt qua biển đỏ mà về Đất hứa thì hôm nay, Thánh Thể Chúa là bảo đảm cho chúng ta sự sống đời đời. Hãy tạ ơn Thiên Chúa, tạ ơn Con Chiên của Thiên Chúa, và hãy sống Mầu nhiệm Thánh Giá và Mầu nhiệm Thánh Thể ngay trong cuộc sống mình, ngay trong gia đình, trong cộng đoàn mình: hãy yêu và chấp nhận khổ đau, sẵn sàng chết vì yêu, hãy bẻ tấm bánh đời mình ra mà nuôi sống đời nhau. Gia đình sống mầu nhiệm Thánh Giá và Thánh Thể, là gia đình hạnh phúc, và trở nên nhân chứng đức tin sống động ở giữa đời.

Lạy Chúa, xin tạ ơn Chúa vì lễ tế Chúa Giê-su cứu độ chúng con. Xin cho gia đình con cùng hiến tế cho nhau. Amen.

04/1 THỨ SÁU TRƯỚC LỄ HIỂN LINH

Ga 1:35-42. Thánh Elizabeth Ann Seton

ĐẾN VÀ Ở LẠI TRONG NGƯỜI

“Chúng tôi đã gặp Đấng Cứu Thế” (Ga 1, 41)

Những người được gặp Chúa Giê-su qua giới thiệu của Gioan Tiền Hô, đều có chung một niềm vui kỳ diệu, đó là niềm vui chia sẻ niềm vui, niềm vui loan báo Tin Mừng. Như An-rê giới thiệu Đức Giê-su cho anh mình là Simon Phê-rô. Cũng như Phi-lip-phê giới thiệu Chúa cho Nathanael. Còn Chúa Giê-su thì rất vui mừng đón nhận tất cả những ai đến với Người. Cõi lòng của Người không bao giờ đóng kín. Và việc đón tiếp của Người cũng không chỉ dừng lại ở một cung cách xã giao đời thường, nhưng khao khát ai đến với Người thì ở lại trong Người và nhờ Người, biến đổi đời mình nên công chính.

Mỗi Ki-tô hữu là người đã được ơn gặp Chúa Giê-su, nhờ Chúa Giê-su phục hồi ơn nghĩa tử của Thiên Chúa qua Bí Tích Rửa Tội, còn nhận được ân sủng của Chúa Thánh Thần qua Bí Tích Thêm sức để hiến ngang làm chứng cho Chúa, và còn hơn thế nữa, được sống nhờ bởi Thánh Thể Chúa Giê-su. Thế nhưng, tại sao chúng ta chưa nhiệt tình loan báo Tin Mừng hay chia sẻ niềm vui với mọi người? Thiết tưởng nguyên nhân chính yếu là do chúng ta chưa yêu mến Chúa đủ, chưa cảm nhận được hạnh phúc ơn nghĩa tử, hạnh phúc ân sủng thánh thần, và nhất là hạnh phúc sống Thánh Thể Chúa. Chưa mến yêu, chưa cảm nhận, thì lấy niềm vui đâu mà sẻ chia. Không lẽ cứ mãi để Chúa yêu đơn phương như thế sao? Chỉ khi nào chúng ta yêu mến Chúa, ở lại trong Chúa, thuộc về Chúa, thì mới có thể yêu nhau, thuộc về nhau được. Vợ chồng, gia đình, cộng đoàn nào, chỉ lo chuyện thuộc về nhau mà không thuộc về Chúa, thì luôn tiềm ẩn nguy cơ đổ vỡ, tan tác. Hãy đến và ở lại trong Chúa Giê-su, để học yêu, và sống yêu mọi người.

Lạy Chúa, xin cho con thuộc trọn về Chúa, để con có thể chia sẻ niềm vui hạnh phúc được yêu cho mọi người. Amen.

05/1 THỨ BẢY TRƯỚC LỄ HIỂN LINH

Ga 1:43-51 Thánh Gioan Neumann, Gm

DƯỚI GÓC CÂY VỎ

“Thầy là Con Thiên Chúa, là Vua Israel” (Ga 1, 49)

Giữa một thế gian lắm chuyện xoàng thường, phù du, chóng vánh, có người thích tìm đến và ngồi một mình dưới gốc cây vỏ mà trầm tư, chiêm niệm, ngưỡng vọng điều cao cả lớn lao vĩnh cửu hơn Đó là cách của những người khao khát thấu hiểu lẽ khôn ngoan giữa bao điều mê muội, khao khát chân lý đích thực giữa bao sự dối trá khôn dò, khao khát đức công chính bình an giữa bao điều bất chính, bất ổn. Nathanael trong Tin Mừng hôm nay là một trong những người như thế. Và Chúa Giê-su đã nhìn thấy lòng khao khát thánh thiện của ông trước khi ông được Philipphe giới thiệu với Người. Như thế có nghĩa là hai lòng khao khát gặp nhau, giờ đã gặp nhau. Hẳn nhiên Nathanael sẽ bất ngờ tự hỏi: người này là ai mà biết mình ngồi dưới gốc cây vỏ, biết cả nỗi lòng... Và bây giờ, Nathanael phải thốt lên niềm vui, khi đã tìm được nguồn chân lý: “Lạy Thầy, Thầy là Con Thiên Chúa, là Vua Israel”.

Chúa thấu tỏ mỗi tác lòng. Chúa khao khát con người có lòng khao khát Chúa hơn là khao khát những chuyện phù phàm thế gian. Giữa những lao xao, ồn ào của cuộc sống vật chất, Chúa muốn mỗi chúng ta cũng hãy tách mình ra những cuốn hút vật chất, để có những phút lắng lòng hướng tới những điều thiện hảo vĩnh cửu. Chính trong phút tĩnh lặng hướng tới chân thiện mỹ tuyệt đối ấy, chúng ta sẽ gặp được Thiên Chúa đang khao khát gặp chúng ta. Và Người sẽ ban cho chúng ta mãn nguyện điều thiện hảo, hạnh phúc. Ước gì các gia đình, các cộng đoàn, có giờ kinh tối chung với nhau, và sau giờ kinh tối, là phút tĩnh lặng dành riêng cho mỗi người để gặp Chúa, để nghe Chúa nói, để cảm được lòng Chúa yêu.

Lạy Chúa, xin tách con ra khỏi những lao xao vật chất, để lòng con khao khát sự sống vĩnh cửu trong Chúa. Amen.

06/1 CN LỄ HIỂN LINH

Mt 2:1-12

HÃY LÀ NHỮNG ÁNH SAO CHIẾU SÁNG

“Chúng tôi đã nhận thấy ngôi sao của Người ở Đông phương, và chúng tôi đến để triều bái Người” (Mt 2, 2)

Ánh sao lạ xuất hiện ở Đông Phương và ba đạo sĩ đã lần theo ánh sao mà đến triều bái Chúa Hài Nhi. Họ dâng Chúa Vàng, Nhũ Hương và Mộc Dục. Còn Herode nghe tin này thì bối rối vì sợ có người sẽ chiếm ngôi của mình. Ông đã có ác ý ngay trong câu nói có vẻ rất thiện chí: “Khi đã gặp thấy, hãy báo tin lại cho Trẫm, để cả Trẫm cũng đến triều bái Người”.

Lòng thương xót của Thiên Chúa đã được tỏ bày nơi Hài Nhi Giê-su, và Thiên Chúa khao khát con người đón nhận Đức Giê-su để được hưởng lòng xót thương và ơn độ của Người. Thiên Chúa luôn mời gọi tất cả mọi người “hãy đến triều bái hài nhi”, “hãy đến với ơn cứu rỗi” theo cách riêng dành cho mỗi người. Ánh sao lạ ấy, có thể là một biến cố, có thể là một dấu lạ trong đời, có thể là một lời Tin Mừng... Điều quan trọng hơn cả là con người có khát khao nên công chính giữa những bất chính, có ý hướng hướng tới điều thiện hảo giữa những cái xoàng thường chóng vánh. Mỗi Ki-tô hữu là người đã được phúc theo ánh sao lạ nào đó mà đến với Chúa Giê-su, thì hãy trở nên ánh sao mà chiếu sáng Tin Mừng Chúa Giê-su cho mọi người. Cuộc sống khiêm tốn, bình an, phục vụ của mỗi người công giáo, cuộc sống hy sinh, hạnh phúc của mỗi gia đình công giáo, cuộc sống công chính yêu thương hiệp nhất của những cộng đoàn công giáo, chính là ánh sao dẫn đường mọi người đến với Hài Nhi Cứu Thế, đến với Ôn Cứu Độ. Chỉ có Chúa mới thấu tỏ lòng dạ con người, còn chúng ta, nhiệm vụ của chúng ta là cứ hãy chiếu sáng mọi lúc, mọi nơi, cho mọi người, không trừ ai. Hãy kính mến Chúa, yêu thương hết mọi người.

Lạy Chúa, xin cho mỗi người, mỗi nhà đều trở nên ánh sao yêu thương dẫn đường mọi người đến với Chúa. Amen.

07/1 THỨ HAI SAU LỄ HIỂN LINH

Mt 4:12-17,23-25

HÃY SÁM HỎI...

“Hãy sám hối. Nước trời đã gần đến” (Mt 4, 17)

Chúa Giê-su đã bắt đầu rao giảng Tin Mừng từ vùng đất Galilêa, phần đất của ngoại bang. Lời đầu tiên Người mời gọi là “Hãy sám hối, vì Nước Trời đã gần đến”. Không chỉ có thế, Người còn dạy dỗ trong đền thờ của họ và chữa lành mọi thứ bệnh hoạn tật nguyền. Đúng là “ánh sáng huy hoàng đã xuất hiện cho những người ngồi trong bóng tối sự chết”. Tất cả những người được nghe Người rao giảng, được Người chữa lành mọi bệnh tật, hẳn là sẽ vui mừng biết bao, vì chuyện xưa nay chưa từng có, việc kỳ diệu mà loài người chỉ có mơ thôi, nhưng không bao giờ có thể. Chúa đã tỏ quyền năng của Người, và mời gọi mọi người sám hối và Tin vào Tin Mừng, để được cứu độ, là được sống đời đời trong Nước của Thiên Chúa.

Chúa Giê-su cũng đã tỏ quyền năng của Người trên mỗi chúng ta: Đức tin là một hồng ân Thiên Chúa ban tặng cách nhưng không, tuyệt đối không phải là khả năng của chúng ta. Nhận biết Đức Giê-su, và nhờ Người chúng ta được ơn chữa lành, ơn cứu sống. Nước Trời thực sự đã mở cửa cho mỗi Ki-tô Hữu. Việc còn lại là thái độ của chúng ta đối với hồng ân cao cả này. “Hãy sám hối”, thiết tưởng, phải là việc thường xuyên của chúng ta. Sám Hối không chỉ là nhận biết mình yếu đuối dễ sa ngã phạm tội, mà còn là phải biết trông cậy vào sức Chúa để có thể từ bỏ con đường bất chính mà sống cuộc sống mới công chính theo Tin Mừng. Sám hối luôn đòi hỏi một thể hiện sự đổi mới nên thiện hảo. Không chỉ có sám hối một lần để đón nhận Đức Giê-su, mà sám hối cả đời để giữ Đức Giê-su ở lại trong mỗi chúng ta, trong gia đình, cộng đoàn, và nhờ Người, chúng ta được phúc sống trong Nước Trời ngay tại thế gian này.

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết sám hối mỗi ngày để từng bước hoàn thiện đời mình cho xứng với ơn cứu độ. Amen.

08/1 THỨ BA SAU LỄ HIỂN LINH

1 Ga 4:7-10; Tv 72:1-2,3-4,7-8; Mc 6:34-44

CHO PHÉP CHÚA HIỂN LINH...

“Hoá bánh ra nhiều, Chúa Giêsu tỏ ra Mình là Đấng Tiên tri”.

Chúa Giê-su lại tỏ bày dung mạo xót thương của Thiên Chúa Cha, tỏ bày mối bận tâm của Thiên Chúa đối với những nhu cầu thiết yếu của con người, qua phép lạ bánh hóa ra nhiều nuôi sống ngàn dân. Hãy yêu thương nhau, bận tâm tới những nhu cầu của nhau, hãy giúp nhau vượt qua cảnh đời, hãy chia sẻ sự sống cho nhau, hãy bẻ tấm bánh đời mình ra mà nuôi nhau...Hãy cùng đói khát với nhau, cùng ăn chung với nhau, cùng no nê với nhau, cùng hưởng một nguồn hồng ân yêu thương của Chúa. Đó là thông điệp không thành lời của phép lạ bánh hóa ra nhiều. Vâng, và hơn nữa, tấm bánh hôm nay cùng ăn với nhau ở đây, là bài giáo lý về tình yêu cho đi, tình yêu dâng hiến, tình yêu đại đồng, tình yêu hy sinh mạng sống vì người mình yêu... khi chính Người sẽ là tấm bánh bẻ ra cho muôn người được sống trong bữa tiệc Thánh Thể.

Trong bữa cơm gia đình, có bao giờ tôi hiểu ra rằng tôi đang ăn uống chính thịt máu của cha mẹ tôi không? Hay đợi đến lúc cha mẹ chỉ còn da bọc xương cằn cỗi, gầy còm, chẳng còn chút thịt nào nữa, lúc ấy, tôi mới ngộ ra cha mẹ đã lấy chính thịt mình mà nuôi sống chúng tôi nên người no tròn, xinh đẹp? Hoặc ngược lại, vợ chồng, cha mẹ phải hy sinh cho nhau và cho con cái, chúng ta có gắn liền hy sinh của chúng ta với hy tế Thánh Giá và Thánh Thể của Chúa Giê-su không? Không chỉ trong nhà mình, mà còn phải hướng tới, phải bận tâm tới những nhu cầu chính đáng của mọi người, và tỏ bày tình yêu thương sẻ chia... ấy chính là chúng ta cho phép Chúa Hiển Linh trong nhà mình, trong cộng đoàn mình, trong khắp hang cùng ngõ hẻm của cuộc đời trần gian đang thiếu, đang cần tình thương.

Lạy Chúa Giê-su, xin giúp chúng con sống màu nhiệm Thánh Giá và Thánh Thể trong cuộc sống chúng con. Amen.

09/1 THỨ TƯ SAU LỄ HIỂN LINH

Mc 6:45-52

CHÚA HIỂN LINH GIỮA LÚC KHÔN KHÓ

“Họ thấy Người đi trên mặt biển” (Mc 6, 49)

Các môn đệ đang gặp sóng gió đánh chòng chành chao đảo làm chiếc thuyền sắp bị nhấn chìm. Chúa Giê-su đi trên mặt biển mà đến với họ. Họ tưởng ma, la lên. Nhưng Chúa nói với họ: “Hãy yên tâm. Chính Thầy đây, đừng sợ”. Và biển yên, sóng lặng.

Câu chuyện Tin Mừng lại gửi đến cho chúng ta thông điệp trong tuần Hiển Linh: Chúa Giê-su Hiển Linh với chúng ta ngay khi chúng ta gặp gian nan khôn khó. Nếu những người trẻ chưa có cảm nghiệm về cuộc đời và những hồng ân, thì hẳn là những người đã đi qua gần hết cuộc đời này hãy chia sẻ biết bao là hồng ân về sự hiện diện của Chúa trong cuộc đời mình. Cách riêng đối với các gia đình gặp gian nan khôn khó mà vững lòng trông cậy vào Chúa, thì rõ ràng là Chúa không để phải lâm lụy vào đường cùng bế tắc, thất vọng. Hãy tin tưởng Chúa hiển linh, Chúa hiện diện, Chúa đồng hành với mỗi chúng ta, với gia đình ta trong bất cứ tình huống ngặt nghèo nào. Và hãy vững lòng trông cậy vào Chúa luôn. Đừng chán nản, đừng thất vọng. Chúa cấm chúng ta thất vọng. Chúa mong chúng ta cậy trông. Chính trong lúc chúng ta gian nan, khôn khó, yếu đuối, thì uy quyền và tình thương của Chúa sẽ hiển linh và cứu thoát chúng ta. Không có gia đình nào mà không gặp thách đố, không có sóng gió, không có khổ đau, không có bất hạnh, nhưng cứ hãy cậy trông, và khi đi qua rồi mới cảm nghiệm sâu sắc uy quyền và tình thương của Chúa là lớn lao vô cùng. Đó là chứng từ của những kẻ tin. Đó là chứng từ của người đau khổ mà vững lòng trông cậy. Đó là thông điệp, là Tin Mừng gửi đến những gia đình đang gặp thách đố, khó khăn, bế tắc.

Lạy Chúa, xin cho con tin chắc Chúa đang hiện diện, đồng hành và cho gia đình chúng con vui sống bình an. Amen.

10/1 THỨ NĂM SAU LỄ HIỂN LINH

1 Ga 4:195; Tv 72:1-2,14-15,17; Lc 4:14-22

HÃY LÀ ĐỊA CHỈ HIỂN LINH TÌNH CHÚA

“Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh này”

“Thánh Thần Chúa ở trên tôi, vì Chúa đã xức dầu cho tôi, sai tôi đi rao giảng tin mừng cho người nghèo khó, chữa lành những người sâu khổ trong tâm hồn, loan tin giải thoát cho kẻ bị giam cầm, cho người mù được thấy, giải thoát người bị áp chế, công bố năm hồng ân của Thiên Chúa”. Chính Đức Giê-su đã đến để tỏ bày và thực hiện lòng thương xót của Thiên Chúa Cha cho con người, đúng như Lời tiên tri Isaia loan báo.

Điều Thiên Chúa hứa, các tiên tri loan báo, thì nay, Thiên Chúa đã thực hiện. Còn bạn, còn tôi, còn chúng ta, thì sao? Có đón nhận tình thương và hạnh phúc nơi Thiên Chúa chưa hay vẫn còn ngờ ngờ ngác ngác tìm trong canh bạc cuộc đời này những hạnh phúc lan lác, ù ơ? Đừng để điều đáng tiếc ấy diễn ra trong chính nội thất tâm hồn, nội thất gia đình mình. Không thể để đời mình đau khổ vì thiếu thốn đức công chính, vì tự mình giam cầm trong tội lỗi, vì để cho cái danh lợi dục trần gian che mắt, bịt tai mình không nhìn thấy ánh sáng chân lý, không nghe thấy lời réo gọi của Tin Mừng. Hãy biết tự thương mình đi, đừng dại dột đánh mất đời mình trong khi có người đưa tay cứu thoát. Tình thương và uy quyền của Thiên Chúa luôn sẵn sàng, tại sao chúng ta không đón nhận. Hãy nhớ rằng tất cả những thứ phù phàm mà chúng ta đang cầm cúi chạy theo và làm nô lệ cho nó, đều là những thứ dẫn chúng ta vào chỗ chết muôn đời. Chỉ có Đức Giê-su mới là cứu cánh, là cùng đích hạnh phúc của đời chúng ta. Ước gì các gia đình đang gặp khó khăn, hãy mau đón nhận Chúa Giê-su vào lòng, vào nhà mình, để chính Người, biến đổi những khổ đau, nước mắt, thành hạnh phúc, nụ cười thân ái trong mái ấm bình an.

Lạy Chúa, xin cho nhà con khát khao Chúa và trở nên địa chỉ hiển linh của tình yêu và quyền năng Chúa. Amen.

11/1 THỨ SÁU SAU LỄ HIỂN LINH

Lc 5:12-16

CHÚA HIỂN LINH NƠI TƯỜNG CHỪNG KHÔNG THỂ “*Lập tức người ấy khởi phong hủy*” (Lc 5, 13)

Bệnh phong hủy thời bấy giờ là nan y, trầm kha bất trị và còn bị cho là lây nhiễm nguy hiểm. Vì thế số phận của người bệnh thật bi đát: bị người khác ghê tởm cho là hình phạt của Chúa do tội lỗi, bị tẩy chay ra khỏi cộng đồng, phải sống lang thang vất vờ qua ngày qua tháng rày góc núi này, mai nghĩa trang kia. Thật đáng thương. Câu chuyện hôm nay kể, có một người phong hủy mạnh dạn đến sắp mình dưới chân Chúa Giê-su và nói: “Lạy Thầy, nếu Thầy muốn, Thầy có thể cho tôi được sạch”. Chúa đã khẽ chạm vào anh và phán: “Ta muốn, anh hãy nên sạch”. Lập tức người ấy khởi phong hủy. Tình yêu và quyền năng Chúa hiển linh nơi tường chừm không thể.

Thời nay, bệnh phong hủy không còn đáng sợ như xưa, và không lây nhiễm. Nhưng còn bao số phận con người bi đát giữa chúng ta. Cha mẹ nào không đau lòng khi biết con mình đang lâm lụy vào cảnh chích choác, ma túy, thuốc lắc, ngáo đá... Cha mẹ nào có thể yên lòng khi con mình sa đọa vào những chỗ ăn chơi trụy lạc, bầy đàn, hay làm cái nghề mất nhân phẩm. Ngoài những cuộc sống tội lỗi công khai ấy, còn biết bao tội lỗi chưa công khai, vẻ ngoài tưởng tốt lành xinh đẹp lắm, nhưng bên trong toàn là một hang động thối vữa những gian tham, ác ý, danh lợi dục, những ngoại tình, sống thử, vô cảm... Tất cả đang là những thứ phong hủy bất trị nguy hiểm, làm mất cả cuộc sống đời này và mất cả đời sau nữa. Điều quan trọng nhất là mỗi người hãy biết mình cần được sạch, cần được tinh tuyền, không thể sống tội lỗi nữa, không thể mất linh hồn được, và hãy khẩn khoản kêu xin Chúa Giê-su. Với tình yêu và quyền năng của Người, không gì là không thể.

Lạy Chúa Giê-su, xin khẽ chạm vào mỗi chúng con, cho chúng con được tinh tuyền, xứng đáng là con cái Chúa. Amen.

12/1 THỨ BẢY SAU LỄ HIỂN LINH

Ga 3:22-30

ĐỂ CHÚA ĐƯỢC HIỂN LINH

“Người phải lớn lên, còn tôi thì nhỏ lại” (Ga 3, 30)

Nếu như có chuyện tranh giành tên tuổi, chỗ đứng và sức hút quần chúng, thì có lẽ uy tín của Gioan vượt trội hơn Đức Giê-su, bởi vì Gioan đến trước, bởi vì Gioan được lòng dân, và nhất là bởi vì, người ta có thể dễ tin đáng dạn đường hơn là Đáng phải đến. Thế nhưng, không phải vậy, thánh Gioan tự nguyện tuyên bố: *Bạn hữu của tân lang vui mừng vì tiếng nói của tân lang. Người phải lớn lên, còn tôi thì phải nhỏ lại.* Chính câu nói này đã làm đảo lộn mọi nghĩ suy, mọi ảo tưởng của những người chỉ biết so sánh, hơn thua...mà không biết đức khiêm nhường kỳ diệu trong nhiệm cuộc cứu rỗi.

Làm gì thì cũng phải cho danh Chúa được hiển vinh, cho Chúa được hiển linh, cho Chúa được tỏ bày tình thương và uy quyền của Người. Dứt khoát không có chuyện làm cho danh mình sáng chói, tên tuổi mình rạng rỡ. Ý hướng ấy phải luôn luôn là ý hướng chủ đạo trong mỗi chúng ta, những Ki-tô hữu, những tông đồ giáo dân, những người thực hiện sứ vụ loan báo tin mừng, giới thiệu Chúa cho nhân loại. Hãy rà soát lại ý hướng của mình, và khẩn cấp điều chỉnh. Bởi, sẽ không có lợi gì cho ta, cũng chẳng có ích gì cho Chúa, nhưng lại là một tội nặng khủng khiếp, khi chúng ta lạm dụng uy danh Chúa mà đánh bóng tên tuổi mình, tô vẽ cái vinh quang phù phiếm cho mình. *“Người phải lớn lên, còn tôi thì nhỏ lại”*. Ước gì đó là cách sống của chúng ta, không chỉ trong sứ vụ truyền giáo, mà còn là cung cách sống với nhau trong gia đình, trong cộng đoàn và cả ngoài xã hội nữa. Chỉ có khiêm nhường và yêu thương mới phản chiếu được dung mạo của Đức Giê-su, của Tin Mừng, để Chúa được hiển linh trong lòng mọi người.

Lạy Chúa, xin cho con biết làm tất cả các việc duy chỉ một mục đích là để cho danh Chúa cả sáng mà thôi. Amen.

13/1 CN LỄ CHÚA GIÊSU CHỊU PHÉP RỬA **Lc 3, 15-16. 21-22**

LÀM TỘI NHÂN ĐỂ CỨU TỘI NHÂN

“Con là Con yêu dấu của Cha, Con đẹp lòng Cha” (Lc 3, 22)

“Khi Chúa Giêsu đã chịu phép rửa và đang cầu nguyện thì trời mở ra và Thánh Thần Chúa ngự xuống trên Người dưới hình chim bồ câu, và có tiếng từ trời phán: “Con là Con yêu dấu của Cha, Con đẹp lòng Cha”. Chúa Giê-su vâng phục Chúa Cha cách tuyệt đối, vâng phục xuống thế làm người để sẻ chia thân phận người, vâng phục đồng hình đồng dạng với tội nhân để cứu rỗi tội nhân, vâng phục chịu chết thay cho những con người đáng chết, để xóa đi án chết ngàn đời... vâng phục xuyên suốt cả một kế hoạch cứu độ. Giả như có ông lớn nào, hoặc có con ông lớn nào tự nguyện xuống với đám thứ dân bần cùng này, chỉ để chung sống và sẻ chia thân phận thôi, thì hẳn là ai cũng phải nể phục, quý mến lắm rồi. Huống là, Con Thiên Chúa, không chỉ chung sống, sẻ chia, mà còn mặc lấy cả thân phận tội tình, đồng hình, đồng dạng, đồng hành để đưa con người vượt từ cõi chết đến cõi sống ngàn thu... mà không được quý mến, không được lời ca tụng, tạ ơn... thì thật là vô lý.

Cái vô lý ấy không ở đâu xa, ở ngay trong lòng mỗi chúng ta. Chúa làm tội nhân để ta được làm thần thánh. Người đã rửa tội ta, xóa tội ta, bằng chính bửu huyết của Người để ta được phục hồi ơn nghĩa tử của Thiên Chúa. Người chìm mình trong nước như một tội nhân và chết như một tội nhân để những tội nhân được ơn tha thứ và cứu sống. Lòng vô cảm, vô ơn của ta cứ trở ra như gỗ đá được sao? Gãy chuyện Chúa chịu phép rửa, ước gì cha mẹ, con cái, cả nhà, mọi người, hãy có quyết tâm: một là không phạm tội nữa, hai là vâng giữ và sống Lời Chúa dạy, ba là tạ ơn và yêu mến Chúa Giê-su hết lòng, và bốn là yêu thương nhau chí tình như Chúa Giê-su đã yêu.

Lạy Chúa Giê-su, chúng con tạ ơn và yêu mến Chúa. Xin giúp chúng con thực hiện những điều đã quyết tâm. Amen.

14/1 THỨ HAI TUẦN 1 TN C

Mc 1:14-20

SÁM HỐI VÀ TIN VÀO CHÚA GIÊ-SU

“Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng” (Mc 1, 15)

Mở đầu sứ vụ Rao Giảng Tin Mừng, Chúa Giê-su nói: *“Thời giờ đã mãn. Nước Thiên Chúa đã gần đến. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng”*. Chúa Giê-su muốn cho mọi người được hạnh phúc thực ở đời này và đời sau trong Nước Thiên Chúa, nhờ sám hối và tin vào Tin Mừng. Còn ma quỷ thì luôn tìm cách hại con người, xúi giục con người cứ cắm cúi tìm hạnh phúc phù du ảo tưởng ở đời này đi, để rồi mất cả hạnh phúc đời sau nữa. Ma quỷ thường gợi lên ý niệm “thời gian chưa mãn”, “em chưa chết đâu em” “hãy từ từ ăn năn sám hối, không muộn màng gì” và đó là chiêu bài cám dỗ thành công nhất của nó. Bởi ai cũng ham sống, ham giàu, ham đẹp, ham chuộng cái danh vọng, lợi lộc, lạc thú và muốn cho thời gian đời mình dài ra, dài ra thêm nữa để mà hưởng thụ.

Có phải mỗi chúng ta đều đã từng bị cám dỗ ‘hãy từ từ sám hối’ chẳng? Và chúng ta cũng đã từng thuận theo ý quỷ? Hãy nhớ rằng, lời Chúa mời gọi “thời gian đã mãn” luôn mang tính thời sự, ngay bây giờ, ngay lúc này... Và chúng ta không được phép trì hoãn. Bao lâu chưa sám hối, bấy lâu chưa tin vào Tin Mừng, hay đúng hơn còn tin vào các ngẫu tượng trần gian mang tên danh, lợi, dục. Ước gì mỗi người sám hối. Ước gì cả nhà sám hối. Ước gì tất cả không còn đặt lòng yêu chuộng vào những sự thế gian chóng vánh này nữa, nhưng hãy đặt lòng tin tưởng, hy vọng vững chắc vào Đức Giê-su, yêu mến Chúa Giê-su, bởi duy chỉ nơi Người, chúng ta mới được cứu thoát, được bình yên, được hạnh phúc thật hôm nay và vĩnh cửu. Đừng làm ngẫm thời gian của mình còn dài. Đừng ảo tưởng danh, lợi, dục là hạnh phúc, nhưng hãy biết, đó là lối dẫn về chỗ vong thân.

Lạy Chúa, xin giúp con can đảm đặt dấu chấm hết cho những ngẫu tượng, để chỉ tin, cậy, mến Chúa mà thôi. Amen.

15/1 THỨ BA TUẦN 1 TN C

Mc 1:21-28

TIN CHÚA QUYỀN NĂNG VÀ YÊU THƯƠNG

“Ngài giảng dạy người ta như Đấng có uy quyền”. (Mc 1,21)

Chúa Giê-su vào giảng dạy trong hội đường và Thánh Marco ghi nhận là “Người giảng dạy người ta như Đấng có uy quyền”. Vâng, mọi người ngỡ ngàng, thán phục, ca tụng Chúa Giê-su, vì Lời dạy của Người có sức mạnh lay chuyển và biến đổi, có sức hút niềm xác tín, có uy quyền chữa lành bệnh tật, xua trừ ô uế, tội lỗi, đến quỷ cũng phải khiếp kinh. Họ không thể ngờ được, không hiểu được tại sao một con người tưởng rất bình thường như thế, nếu không nói là tầm thường, lại có thể làm những điều phi thường, siêu việt mà từ trước đến nay chưa hề có. Điều không ngờ, không hiểu, lại là mầu nhiệm của Thiên Chúa. Chúa Giê-su vĩ đại, lớn lao, cao cả trong chính điều bé nhỏ, tầm thường, khiêm nhường. Vì Đức khiêm nhường vâng phục của Người mà Thiên Chúa Cha đã trao cho Người toàn quyền trên trời dưới đất, và cách riêng, toàn quyền trong công cuộc cứu rỗi nhân loại. Khiêm nhường, vâng phục, toàn quyền... tất cả cũng chỉ vì yêu con người tội lỗi.

Hãy tin vào Lời Đức Giê-su và hãy biến đổi thành con người mới, con người được yêu, được cứu rỗi, được chữa lành. Hãy xóa đi những nghi nan ngờ vực về con người mang tên Giê-su, và hãy dành cho Người một niềm tin tuyệt đối. Lời của một vị Thiên Chúa xuống thế làm người, không lẽ chẳng đáng tin hơn lời của một người phạm, một bà thầy bói sao? Biết bao người trong chúng ta còn tin vợ, thờ quấy, còn đặt niềm tin vào những ảo ảnh, những ngẫu tượng. Hèn chi, chúng ta vẫn còn hoài bất hạnh. Chỉ có những người tuyệt đối tin vào Thiên Chúa, trong Đức Giê-su mới tìm được sự bình an hạnh phúc thật mà thôi. Ước gì, đó là xác tín vững chắc của chúng ta.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho con tin tưởng, cậy trông, yêu mến, và thực hành Lời Chúa dạy trong suốt đời con. Amen.

16/1 THỨ TƯ TUẦN 1 TN C

Mc 1:29-39

NỘI LỰC CHU TOÀN SỨ VỤ

“Ngài chữa nhiều người đau ốm những chứng bệnh khác nhau” (Mc 1, 34).

Càng có nhiều người đặt niềm tin vào Chúa Giê-su và đến với Người, thì lịch công việc của Người gần như dày đặc, không còn một khoảng thời gian trống. Tiếp đón đủ mọi thành phần, rao giảng, chữa lành nhiều người và cũng đủ mọi thứ bệnh tật. Để chu toàn một khối lượng việc như thế, hẳn Chúa Giê-su phải có một nội lực lớn lao khó ai thấu được. Nội lực ấy chính là Thánh Ý Cha và tình yêu trao ban cho con người. Vâng, tất cả các việc đều đã được thực hiện đúng theo thánh ý Cha “là không để mất người nào”, bởi vì, Cha yêu thương và muốn cứu sống tất cả. Thánh Marco cho chúng ta biết về nội lực ấy, khi trình bày chi tiết: *“Sáng sớm tinh sương, Người chỗi dậy, ra khỏi nhà, đi đến một nơi thanh vắng và cầu nguyện tại đó”*. Chúa Giê-su nhận lấy nội lực từ Chúa Cha.

Không gắn bó với Thánh Ý Thiên Chúa và không làm việc vì yêu người, thì có thể nói, chúng ta không nên tích sự gì cho ai và cả cho mình nữa. Những người nhận lãnh sứ vụ chăm sóc đoàn chiên, những người làm cha mẹ trong gia đình, những người làm công tác tông đồ giáo dân, hãy từ bỏ ngay cách làm việc theo ý riêng mình, cho danh mình cả sáng, nhưng hãy thi thố lòng xót thương của Chúa trong tất cả mọi nghĩ suy, lời nói việc làm. Hãy noi gương Chúa Giê-su mà luôn kết hiệp với Chúa Cha, để người ban cho tình yêu nồng nàn, lòng thương xót vô biên, làm thành nội lực chu toàn sứ vụ. Đó là cách sống, cách làm việc của Chúa Giê-su, và Người muốn rằng đó cũng là cách làm việc của mỗi chúng ta. Ước gì sứ vụ loan Tin Mừng tình thương và ơn cứu sống bắt đầu từ mỗi gia đình chúng ta.

Lạy Chúa, xin cho con luôn sống, nghĩ suy, nói và làm theo thánh ý Chúa, và vì yêu thương hết mọi người. Amen.

17/1 THỨ NĂM TUẦN 1 TN C

Mc 1, 40-45. Thánh Antôn, Viện Phụ

BỆNH CÙI NƠI TÒA CÁO GIẢI

“*Bệnh cùi biến mất và người ấy được sạch*” (Mc 1, 42)

Người phong hủi đến thưa với Chúa: “*Nếu Ngài muốn, Ngài có thể khiến tôi nên sạch*”. “*Nếu Ngài muốn...*” là lời xin rất khiêm tốn, lời xin theo ý Chúa, không xin theo ý mình. Bởi chính người bệnh biết mình bị mọi người ruồng bỏ, né tránh, phải sống cách ly, thật tủi hổ cho thân phận người. Chúa Giê-su thì không đối xử với người cùi như thế. Người tiếp đón, yêu thương, chữa lành. Ngay với người tội lỗi nặng nề kinh khiếp, Người cũng mở lòng bao dung mà thứ tha, đón bước trở về chính lộ. Bởi, vì đau khổ và tội lỗi của con người mà Người đã phải đến làm người. Đau khổ, tội lỗi, là địa chỉ đến của Người.

Thời nay bệnh phong hủi không đáng sợ nữa vì đã có thuốc chữa, nhưng đáng sợ nhất là bệnh phong hủi tâm hồn. Có nhiều người sợ cái xấu xí bên ngoài nên đã dùng đủ mọi cách để làm mới, làm đẹp cho mình như sửa mũi, sửa cằm, sửa mắt... dùng đủ loại thuốc tẩy trắng da, lột mụn, nám, tàn nhang, chống lão hóa da... Và khi đã tưởng mình là xinh đẹp, thì chê bai, né tránh những kẻ bản cùng thấp kém xấu xí, lại có khi còn vui mừng nguyên rửa người khác khi họ bệnh tật, hoạn nạn, sa cơ thất thế, lâm lụy vào đường cùng..mà không hề biết như thế là phạm tội điều răn thứ 8: “*Thấy kẻ khác hoạn nạn mà vui mừng*”. Được mấy người khao khát làm mới lại tâm hồn, tẩy sạch những đam mê đời, những tội lỗi hư đốn bên trong? Thật đáng buồn, đáng tiếc cho cách lựa chọn của chúng ta. Hãy chú tâm đến việc xin Chúa chữa lành bệnh tâm hồn, chữa lành những thói hư tật xấu, và những tội lỗi đáng ghê tởm. Hãy trang điểm lại cõi lòng, hãy làm sạch tâm hồn ảm thum do tội lỗi. Hãy sám hối và đến với Chúa Giê-su nơi tòa cáo giải.

Lạy Chúa, xin cho con siêng năng xưng tội, để tâm hồn con xinh đẹp tinh tuyền xứng đáng nơi Chúa ngự. Amen.

18/1 THỨ SÁU TUẦN 1 TN C

Mc 2:1-12

BỐN NGƯỜI KHIÊNG VÀO TÒA GIẢI TỘI

“Con Người có quyền tha tội dưới đất”. (Mc 2, 5)

Có lẽ nào người bị bệnh bất toại lại không ước ao cho mình có ngày đi lại được như thuở nào? Có lẽ nào những người khỏe mạnh lại không chạnh lòng thương người bất toại và tìm cách giúp đỡ anh ta? Có lẽ nào anh lại từ chối thiện chí và lòng yêu thương của thân hữu mà không để cho họ khiêng anh đi tìm thầy chạy thuốc? Thấy con người đau khổ, con người có lòng thương nhau, biết giúp đỡ nhau, thấy con người có đức tin mãnh liệt bắt chắp chuyện rẽ mái nhà mà thông người bệnh xuống, thì có lẽ nào Chúa Giê-su không mở lượng từ tâm, không mở tay uy quyền mà cứu anh ta? Vâng, Chúa Giê-su đã ghi nhận lòng tin, tình yêu thương, thiện chí và cả sáng kiến táo bạo rẽ mái nhà, và Ngài đã chữa lành cho anh bất toại. Nhưng trước khi bảo anh vác chõng mà về, Chúa nói: Tội con đã được tha. Chúa muốn cho mọi người biết Chúa khao khát chữa lành bệnh phần hồn, bệnh phần xác cho mỗi chúng ta.

Có lẽ nào chúng ta sống hoài trong tình trạng tội lỗi, một thứ bệnh bất toại linh hồn, mà không khao khát được đi lại như xưa, để đến với Chúa, để được Chúa xoa đầu, để được Chúa áp yêu, để được Chúa ban tấm bánh, chén rượu chính Thịt Máu Chúa? Không lẽ cứ sống tội lỗi thế mà dám đón nhận thánh Thể Chúa. Đúng là ngày mới rước lễ lần đầu thì con run ngây ngất vì hạnh phúc, bây giờ con rước lễ thì Chúa run bần bật vì quá sợ cho con mất linh hồn! Hãy khẩn cấp đến với Chúa nơi tòa cáo giải. Đừng nói đông người quá rồi len lén ra về. Cứ mạnh dạn xông lên trước đi, nếu không dám, thì mạnh dạn nhờ bốn người khiêng lên tòa và thưa với Cha rằng: Cha ơi cho người này xưng tội gấp!!! Cứ thế, không có cha nào đuổi về đâu!!!

Lạy Chúa, xin cho con nhận ra mình bại liệt linh hồn vì tội lỗi, và tin tưởng mà đến với Bí tích Hòa giải ngay. Amen.

19/1 THỨ BẢY TUẦN 1 TN C

Mc 2:13-17

AI YÊU ĐƯỢC NGƯỜI THU THUẾ

“Ta không đến để kêu gọi những người công chính, mà kêu gọi những người tội lỗi” (Mc 2, 17)

Ai thương yêu được người thu thuế, tay sai cho người đô hộ? Ai dám nói tay những người thu thuế không vương mùi tiền bẩn thỉu? Ai tin được lòng người thu thuế chẳng gian tham? Vậy mà Chúa Giê-su ngang nhiên làm bạn thân thiện, lại còn đồng bàn chung chén, chung ly với họ. Người Do Thái, cách riêng là các luật sĩ và biệt phái, họ không đồng tình với Chúa Giê-su, nếu không nói là họ phản đối Người và không thể tin được có một Đấng Thiên Sai đến mức xoàng thường như vậy. Biết lòng họ, nhưng Chúa Giê-su thần nhiên giải thích cho họ hiểu được sứ vụ của Người: *“Ta không đến để kêu gọi những người công chính, mà kêu gọi những người tội lỗi”*.

Ai tự cho mình là công chính mà không cần có Thiên Chúa, ấy là người công chính dối, công chính giả. Đức công chính chỉ có nơi Thiên Chúa, trong Đức Giê-su Ki-tô mà thôi, không có ở một nơi con người thụ tạo nào khác. Bởi, trừ Đức Maria, Đấng đã được Thiên Chúa tiền định ơn Vô Nhiễm Nguyên Tội, thì con người nào cũng ấp đầy những tội lỗi. Tội lỗi lớn nhất là không nhìn nhận và chấp nhận sự can thiệp của Thiên Chúa trong đời mình. Về tội này, Chúa Giê-su biết rõ, biết đúng lòng dạ con người. Chúng ta thì không bao giờ biết đúng. Bởi vậy, trước tiên hãy biết chính mình cần có Thiên Chúa để nên công chính. Và sau đó là, đừng xét đoán ai bất chính, nhưng hãy chạnh lòng thương người, bởi, nếu họ có tội lỗi bất chính, thì hãy mời Chúa đến với họ: Chính họ, là địa chỉ Chúa cần đến, Chúa cần hiện diện để cứu chữa. Hãy yêu người thu thuế, người tội lỗi như Chúa cũng đã yêu ta, người tội lỗi.

Lạy Chúa, xin chữa lành bệnh công chính dối trong lòng chúng con, và cho nên công chính thật nhờ đức Giê-su. Amen.

20/1 CHÚA NHẬT 2 TN C

Ga 2:1-11

ĐỒNG HÀNH CÙNG CÁC GIA ĐÌNH KHÓ KHĂN

“Chúa Giêsu đã làm phép lạ đầu tiên này tại Cana xứ Galilêa” (Ga 2, 11)

Chúa Giê-su và Mẹ Maria tham dự tiệc cưới tại Ca-na và phép lạ đầu tiên Chúa làm là biến nước thành rượu ngay trong tiệc cưới, cho chúng ta hiểu rằng: Chúa Giê-su và Mẹ Người luôn yêu quý và chúc phúc cho hôn nhân gia đình bằng sự đồng hành với những khó khăn nhất định, can thiệp để giải quyết những khó khăn, để biến những khó khăn thành niềm vui hạnh phúc. Mẹ Maria luôn tinh tế như một người vợ, người mẹ chuẩn mực, nhìn thấy điều gì phải lo, và biết lo sao cho tốt đẹp. Chính Mẹ kêu cầu Chúa cho gia đình: “Họ hết rượu rồi”. và chính Mẹ dạy: “Người bảo gì các anh cứ việc làm theo”. Và chính xác như thế, khi thực hiện đúng như lời Chúa Giê-su bảo, mọi khó khăn qua đi, hạnh phúc bình an lại tràn về.

Đời sống hôn nhân gia đình có nhiều khó khăn, nhưng đáng quý thay những khó khăn nhất định ấy lại là thước đo niềm tin, tình yêu, và hạnh phúc. Với các Ki-tô hữu, cuộc sống hôn nhân gia đình phải là tin vào Chúa để có niềm tin vào nhau, mến yêu Chúa và thuộc về Chúa để yêu mến nhau và thuộc về nhau, và cuối cùng là vượt qua đau khổ với Chúa để hạnh phúc trong Chúa và để san sẻ hạnh phúc cho nhau. Tin yêu Chúa mà chẳng tin yêu nhau thì loại tin yêu ấy không có nội lực và khó bền vững. Thuộc về nhau mà không thuộc về Chúa là loại thuộc về nhau tạm bợ, chóng vánh, dễ phai tàn. Khổ đau có Chúa thành hạnh phúc. Hãy mời Chúa Giê-su và Mẹ Người vào cuộc sống gia đình ta. Rồi cũng có lúc rượu tin, rượu tình nhạt phai hay cạn kiệt, nhưng Mẹ Maria sẽ kêu cầu Chúa cho chúng ta luôn có rượu mới, nồng nàn hơn, ngon hơn, hạnh phúc hơn.

Lạy Chúa, xin cho gia đình con luôn tin tưởng yêu mến Chúa, cậy nhờ Mẹ Maria để được bình an hạnh phúc. Amen.

21/1 THỨ HAI TUẦN 2 TN C

Mc 2:18-22. Thánh Agnes, Đồng trinh, Tử đạo

TỎA CHIẾU NIỀM VUI CỦA TIN MỪNG

“Tân lang còn ở với họ” (Mc 2, 19)

Cuộc sống của các Ki-tô hữu phải tỏa chiếu niềm vui của Tin Mừng. Một cuộc sống luôn bình an và vui mừng vì sống theo tinh thần Tin Mừng, vì sống với Chúa Giê-su và trong Chúa Giê-su. Nếu tin vào Chúa Giê-su mà không sống vui, không sống hạnh phúc thì làm chứng cho ai được? Không có vị thánh buồn. Dầu có ăn chay, thì cũng ăn chay trong vui mừng. Không có chay giả. Ăn chay là dứt bỏ những dục vọng, những thèm khát, những hư đòi. Dứt khoát ăn chay không phải là giấu diếm những thứ ấy, chờ hết ăn chay rồi lại tiếp tục. Ngày đã kiêng thịt thì thèm khát đến nỗi nào mà phải làm những đùi gà, cánh gà bằng bột để mà ăn thay thế? Không giả dối đó sao? Như thế là ăn chay đó sao?

Chúa còn muốn chúng ta vui mừng trong mọi hoàn cảnh, kể cả lúc bi thương đau khổ nhất đời. Hãy cảm tạ Chúa và vui mừng vì chính những khổ đau làm cho chúng ta nên thánh. Ước gì mọi nghĩ suy, lời nói việc làm của chúng ta đều chiếu tỏa niềm vui của Tin Mừng, để làm chứng cho thiên hạ rằng đạo của chúng ta là chính đạo, Đức Giê-su và Tin Mừng của Người là hạnh phúc đích thực, và sống trong người là sống trong niềm vui bình an. Không có gia đình đau khổ, chỉ có gia đình thiếu đức tin vào Chúa, và thiếu sự sống của Lời Người. Đừng buồn phiền chán nản. Hãy bỏ đi khái niệm buồn. Vì buồn phiền chán nản là dấu hiệu cho biết đã dính bẫy của sa-tan. Buồn phiền sẽ dẫn đến chỗ kém rồi mất đức tin, cậy mến Chúa. Có tội lỗi, thì phải sám hối. Nhưng sám hối cũng không phải là chuyện buồn, mà là chuyện vui, bởi vì sám hối là tin vào lòng Chúa tha thứ và mở ra cho mình một tương lai tươi sáng, xinh đẹp.

Lạy Chúa, xin cho con sống tin cậy mến Chúa Giê-su, để con luôn được vui mừng, bình an, thiện hảo, hạnh phúc. Amen.

22/1 THỨ BA TUẦN 2 TN C

Mc 2, 23-28

SỐNG ĐẠO NGÀY CHÚA NHẬT

“Ngày Sabbat làm ra vì loài người, chứ không phải loài người vì ngày Sabbat” (Mc 2, 27)

Những người biệt phái phàn nàn môn đệ Chúa Giê-su làm việc xác trong ngày Sabat. Họ xem việc bứt bông lúa là lỗi đến luật “không được phép thu hoạch vụ mùa”. Cách suy luận của người kiêu căng luôn “bới lông tìm vết”, cố tình kiếm cho ra tội của người khác, để hạ thấp giá trị của người, đưa giá trị của mình lên. Họ không yêu mến Chúa hay giữ luật ngày Sabat, nhưng là mượn Chúa, mượn luật ngày Sa-bat để đánh bóng cho họ. Chúa Giê-su đã cảnh báo các biệt phái, và cũng cảnh báo cho chúng ta rằng: ngày Chúa nhật được dựng nên vì phần rỗi chúng ta. Hãy quý chuộng và dùng ngày Chúa nhật để chúc tụng, tạ ơn Chúa và thi thố tình thương của Chúa cho mọi người. Nhưng cũng đừng sống đạo hình thức giả vờ mà chuốc họa vào thân. Hãy giữ lề luật Chúa vì yêu mến Chúa.

Còn chúng ta? Sáng Chúa Nhật, vợ chồng con cái cùng nhau đi tham dự thánh lễ, tạ ơn Chúa vì những ơn lành trong tuần qua, dâng lên Chúa mọi sự của tuần mới. Cha con chờ nhau đi uống cà phê, trò chuyện tâm tình. Mẹ đi chợ khá khá hơn mọi bữa, làm thức ăn ngon hơn, nhiều hơn để cả nhà dùng cơm với nhau, thật êm đềm hạnh phúc. Quý lắm thay. Mỗi chiều Chúa nhật, cha mẹ lại có một địa chỉ thăm viếng, ủi an, giúp đỡ... Cuộc sống như thế thì còn hạnh phúc nào bằng. Tiếc biết bao. Ngày ấy đã không còn. Giờ này, ngày chúa nhật cả nhà dành cho những cuộc vui bên ngoài. Cha có chương trình tiêu khiển. Mẹ có lịch hát karaoke hay nhảy đầm. Con cái có hẹn bạn bè đi chơi đây đó. Tưởng ngày đầm ấm, ai dè ngày nhà mình lạnh lẽo, vắng vẻ... Không có gì vinh danh Chúa cả!

Lạy Chúa, xin cho gia đình con yêu mến Chúa, tuân giữ lề luật Chúa, và làm tất cả cho vinh danh Chúa. Amen.

23/1 THỨ TƯ TUẦN 2 TN C

Mc 3, 1-6

LÀM VIỆC LÀNH TRONG NGÀY CHÚA NHẬT

“Trong ngày Sabbat được cứu sống hay giết chết?” (Mc 3, 4)

Ngày Chúa Nhật hay ngày lễ trọng, luật dạy kiêng việc xác, là để chúc tụng tạ ơn Chúa bằng những việc lành, việc bác ái yêu thương, để tỏ bày tình thương của Chúa cho mọi người. Đừng lấy cớ phải giữ luật kiêng việc xác ngày chúa nhật mà từ chối các việc giúp đỡ tha nhân. Như thế là chúng ta mất đi một cơ hội làm việc lành, cơ hội làm chứng cho tình yêu Chúa, đã đành, lại còn lỗi đức yêu thương người nữa.

Ngày nay, có nhiều Đan Viện tăng thêm giờ kinh nguyện cho các Đan Sĩ trong ngày Chúa Nhật, từ 7 buổi kinh chung trên một ngày đến 9 buổi, hoặc nhiều hơn nữa. Hỏi ra mới biết nguyên do, tại vì có quá nhiều người đã không sống đạo trong ngày Chúa nhật, lại còn phạm nhiều tội gồm ghê trong ngày dành cho Chúa. Đúng là ngày của Chúa mà ta đã không dùng để cứu sống được ai, lại giết chết chính mình. Thật đáng tiếc. Có phải chúng ta đang chạy theo trào lưu xã hội vô thần xem ngày chúa nhật là “ngày cuối tuần” ngày nghỉ ngơi, ăn chơi, thoải mái... Hãy nhớ rằng, đối với Giáo Hội Công Giáo, và đa số các quốc gia, thì ngày Chúa Nhật là ngày đầu tuần, ngày của Chúa, ngày dành cho Thiên Chúa, ngày cứu chuộc chúng ta: “Ngày Chúa Nhật được lập ra vì loài người”. Những người làm cha mẹ trong gia đình hãy nhắc nhở con cái về ý nghĩa của việc thờ phượng Chúa, cảm tạ Chúa, và làm việc lành trong ngày Chúa Nhật, các ngày lễ trọng. Hãy có kế hoạch sống yêu thương hạnh phúc, quảng đại cho đi trong ngày Chúa Nhật. Một lần thăm viếng, một chút chia sẻ, một cử chỉ bác ái sẽ mang lại niềm vui thiêng liêng thánh thiện khó phai trong lòng chúng ta, hơn là những niềm vui phù du chóng vánh khác.

Lạy Chúa, xin cho nhà con biết dùng ngày của Chúa để nên phần rỗi cho chúng con và cho mọi người. Amen.

24/1 THỨ NĂM TUẦN 2 TN C

Mc 3:7-12. Thánh Phanxicô đệ Salê, Gmstst

CHÚA QUÝ CHUỘNG SỰ SỐNG XÁC HỒN TA

“Các thân ô uế vừa thấy Người, liền sụp lạy...” (Mc 3, 12)

Thiên Chúa quý chuộng sự sống của con người, vì sự sống ấy đã được chính Thiên Chúa tạo thành, thánh hóa và cứu chuộc. Bởi vậy, Chúa Giê-su đã đến và Người chữa lành nhiều thứ bệnh tật trong dân, và dân chúng theo Người. Việc Chúa chữa lành phần xác, luôn tỏ bày uy quyền và tình thương của Thiên Chúa cứu độ. Nghĩa là, được chữa bệnh phần xác không phải chỉ để sống vui đời này, mà còn để tin vào Người và được sống vui ở đời sau nữa. Người khát khao tất cả những ai đã được ơn chữa bệnh phần xác, thì hãy tin vào uy quyền và tình thương của Người, thì hãy bước theo Người, hãy sống theo cách sống của người, là trao ban tình thương cho tất cả mọi người.

Trong khi Thiên Chúa quý chuộng và cứu sống sự sống xác hồn chúng ta, thì có quá nhiều người trong chúng ta không biết quý chuộng, lại còn tự gieo mình vào chỗ chết. Đừng tự giết chết danh dự thân xác mình bằng những cách sống gian tà bất chính, hoặc không lành mạnh như rượu chè, ma túy, thuốc lắc, ăn chơi trác táng, bày đàn, hỗn độn ở sàlun, quán nhậu nữa. Đừng tự giết linh hồn mình bằng những thứ tội lỗi phạm đến Chúa đến tha nhân nữa. Cũng đừng đợi đến lúc mang bệnh hoạn vào người mới thấy tiếc nuối cho một thời mê muội, dại dột. Chúa Giê-su khao khát chữa lành xác hồn chúng ta. Hãy tín thác và kêu cầu Người khi chính ta, hoặc người thân chúng ta đau bệnh phần xác. Đã có biết bao người được ơn chữa lành bệnh tật cách diệu kỳ như phép lạ nhãn tiền. Và nhất là, hãy kíp kíp đến thưa chuyện với Chúa Giê-su, đến xưng thú tội lỗi với Người nơi tòa giải tội. Người đang chờ mỗi chúng ta ở đó, để chữa lành những thứ bệnh tật trầm kha của linh hồn ta.

Lạy Chúa, xin cho con biết quý chuộng và gìn giữ sự sống xác hồn của con, của con cái, và của mọi người. Amen.

25/1 THỨ SÁU TUẦN 2 TN C

Mc 3, 13-19

NGƯỜI GỌI NHỮNG KẺ NGƯỜI MUỐN GỌI

“Người gọi những kẻ Người muốn gọi” (Mc 3, 13)

Chúa Giê-su đã gọi những người mà Người muốn gọi, và họ đã theo Người. Và trong số những người đã được gọi, Người đã chọn ra 12 vị gắn bó với sứ vụ của Người. Mười hai con người ấy, có thể nói là không có gì nổi trội, nếu không nói là bình thường, có khi dưới mức bình thường hoặc tầm thường. Thế mà, nhờ kết hiệp gắn bó với Chúa Giê-su, họ đã nhận được ân sủng và thi hành đúng ý muốn của Thiên Chúa Cha là đem Tin Mừng Cứu Độ đến cho muôn dân. Việc của Thiên Chúa, không ai có thể suy thấu. Nếu một thủ lãnh đất nước trần gian hẳn phải chọn những người có trình độ học vấn, chính trị để làm tay chân cho mình, thì Đức Giê-su, Vua Nước Trời, lại chọn những người có lòng yêu, có trái tim biết chạnh thương để tỏ bày tình yêu thương của Thiên Chúa cho nhân loại.

Mỗi Ki-tô hữu chúng ta đây, đích thực là những người mà Chúa Giê-su muốn gọi và đã gọi. Chúa cũng đã chọn trong chúng ta, những người làm Giám Mục, làm Giáo Hoàng để tiếp nối sứ vụ tông đồ. Là Linh Mục, là giáo dân, chúng ta cộng tác với các Giám Mục, các Đấng Kế Vị Các Tông Đồ, để mở rộng Nước Chúa. Chúa Giê-su đang khát khao mỗi chúng ta gắn bó với Người, để ta sống trong ân sủng tin yêu bình an và đức tình yêu của Người thôi thúc chúng ta đem tin yêu, bình an của Chúa đến cho muôn người. Đừng nghĩ rằng chúng ta không có khả năng, trình độ, học vấn, nhưng hãy giữ cho trái tim mình luôn biết yêu. Đừng nghĩ mình có học, có hiểu biết, có trình độ, có khả năng mà xem thường giá trị của những người tưởng như là thấp kém. Thực ra, ai có trái tim biết chạnh lòng yêu người, thì người ấy đã đạt đến trình độ hiểu biết của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho chúng con biết giới thiệu Chúa cho mọi người, bằng cách sống chân thành yêu thương. Amen.

25/1 THÁNH PHAOLÔ, TÔNG ĐỒ TRỞ LẠI Mc 3:13-19

CHÚNG TA VỐN LÀ DÂN NGOẠI

“Các con hãy đi rao giảng Tin Mừng khắp thế gian” (15)

Trên đường đi Damas để sát hại những người theo Chúa Giê-su, ông Sao-lê đã bị một luồng sáng của Thiên Chúa đánh ngã ngựa. Ông đã thưa với Chúa: “Lạy Chúa, Chúa muốn con làm gì”. Chúa đã hướng dẫn từng bước để ông trở thành một Phaolô, tông đồ dân ngoại. Chính Phaolô là dân ngoại trước tiên, được Chúa đánh thức, để trở lại với Chúa, thì chắc hẳn là ông có cái cảm nghiệm sâu sắc về ơn gọi trở lại. Và việc Chúa lại dùng ông để đánh thức lương dân trở lại, là một ơn gọi huyền nhiệm, là ý định khôn ngoan thượng trí của Chúa. Đúng như lời Chúa Giê-su nói trong Tin Mừng theo Thánh Gioan: *“Ta đã chọn các con giữa thế gian, hầu để các con đi và mang lại hoa trái, để hoa trái các con tồn tại” (Ga 15, 16).*

Mỗi chúng ta, có khác gì? Tất cả đều đã bắt đầu từ dân ngoại, vốn là dân ngoại. Được đức tin vào Thiên Chúa là một hồng ân huyền nhiệm, chứ không phải do khả năng, sự khôn ngoan hiểu biết của mình. Đừng bao giờ tự phụ, tự cao rằng mình là đạo dòng, đạo gốc mà xem thường anh em tân tòng hay lương dân. Nhưng hãy sống đức tin cách sống động, thể hiện bằng đức ái khiêm nhường chân thành, để loan báo Tin Mừng mình đã đón nhận cho mọi người. Trước tiên hãy yêu mến những người chưa nhận biết Chúa. Thứ đến hãy luôn cầu nguyện cho họ. Và cuối cùng là hãy sống điều mình đã tin, thực hiện điều Chúa dạy, để họ nhận ra niềm vui hạnh phúc của người tin Chúa, và nhờ Thánh Thần Chúa tác động, họ nhận biết và tin yêu Chúa. Đừng sống thế nào mà để Chúa phải quở trách chúng ta: “dân ngoại họ cũng làm như thế”.

Lạy Chúa, chúng con cảm tạ hồng ân đức tin Chúa ban, xin cho chúng con biết yêu mến, cầu nguyện và làm gương sáng cho những người chưa nhận biết Chúa. Amen.

26/1 THỨ BẢY TUẦN 2 TN C

Mc 3:20-21

NGƯỜI ĐÃ MẮT TRÍ

“Người đã mất trí” (Mc 3, 21)

Những thân nhân của Chúa Giê-su nói: Người đã mất trí, là bởi vì họ thương Người không biết nghĩ đến sức khỏe bản thân mình, một chỉ lo cho mọi người. *“Người đã mất trí”*, thiết tưởng, là một câu “trách yêu” rất thường tình và chân tình của những người trong gia đình, nói lên sự lo lắng đáng quý cho nhau về phần xác. *“Người đã mất trí”*, có khác gì câu trách yêu của Mẹ Maria khi tìm lại được con trong đền thờ: *“Con ơi, sao con lại xử với cha mẹ như vậy? Con thấy không, cha con và mẹ đây đã phải cực lòng tìm con!”*. Người đáp: *“Sao cha mẹ lại tìm con? Cha mẹ không biết là con có bốn phận ở nhà của Cha con sao?”*. Việc của Thiên Chúa, loài người không hiểu nổi!

Vâng, Chúa Giê-su đã đánh mất cái khôn ngoan của loài người, để sống theo sự khôn ngoan của Thần Khí Thiên Chúa. Phải dành tất cả ưu tiên cho việc Loan Báo Tin Mừng, cho việc cứu độ, cho hạnh phúc của mọi người, như thế là mất trí sao? Phải hy sinh cả thời giờ, tiền bạc, cái tôi địa vị, chức quyền, hy sinh cả những nhu cầu thiết yếu cho cuộc sống đời này, vì phần rỗi các linh hồn, như thế là mất trí sao? Không ít người vợ trách chồng, người chồng trách vợ sao chẳng lo chuyện cơm áo gạo tiền, làm ăn, sắm sửa cho bằng người, cho hơn người, mà cứ tận tụy cho việc đạo đức, việc tông đồ giáo dân. Không ít người xem việc sống đạo, việc bác ái, việc hy sinh, việc cho đi là đại đột. Cũng khá nhiều người trong gia đình không những không động viên, hỗ trợ người nhà mình sống đức tin, làm việc lành, lại còn ngăn cản, cấm đoán. Thực đáng tiếc! Ước gì mỗi chúng ta được ơn khôn ngoan đích thực theo thần khí của Thiên Chúa. Ước gì chúng ta được một chút mất trí của Chúa Giê-su.

Lạy Chúa, xin cho chúng con dành tất cả ưu tiên cho việc sống đức tin, đức cậy, đức mến Chúa yêu người. Amen.

26/1 THÁNH TIMÔTHÊÔ VÀ TITÔ, GM

Lc 10, 1-9

MÀU NHIỆM, HIỆP THÔNG, SỨ VỤ

“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít” (Lc 10, 2)

Cả Ti-mô-thê-ô và Ti-tô đều đã được đức tin qua việc rao giảng Tin Mừng của Thánh Phao-lô. Và khi nhận thấy đức tin nơi hai ông đã trưởng thành, Thánh Phao-lô đã đặt tay phong chức Giám Mục cho hai ông, để các ông làm cộng sự đắc lực với Người trong việc rao giảng Tin Mừng. Tâm thư của Thánh Phao-lô gửi cho Giám Mục Ti-mô-thê-ô, viết: *“Cha nhắc nhở con điều này, là hãy làm sống động ơn Chúa trong con, ơn mà con lãnh nhận qua việc cha đặt tay trên con. Thật vậy, Thiên Chúa không ban cho chúng ta một thần trí nhát sợ, mà là thần trí dũng mạnh, mến yêu và độ lượng. Vậy con chớ hổ thẹn làm chứng cho Chúa chúng ta, cũng đừng hổ thẹn vì cha là tù nhân của Người; nhưng hãy cộng tác với Tin Mừng dựa theo quyền lực của Thiên Chúa”*. Và cho Gm Ti-tô: *“Titô, người con chân thật trong cùng một đức tin. Nguyên chúc cho con được ân sủng và bình an của Thiên Chúa Cha, và của Đức Giêsu Kitô, Đấng Cứu độ chúng ta”*

Những lời thư rất tha thiết với tâm tình thánh thiện, với khát khao bỏng cháy cho Nước Chúa trị đến. Thánh Phao-lô mặc lấy lòng yêu của Chúa Giê-su mà đối xử với những người cộng sự với mình. Thiết tưởng, đây là tinh túy của màu nhiệm, hiệp thông và sứ vụ, là bí quyết thần thánh cho những thợ gặt gặt hái được nhiều bông lúa chín vàng những khát khao công chính, và là phương cách tối ưu để thực hiện chỉ thị loan báo Tin Mừng. Người được sai đi sẽ không còn là con chiên cô đơn đối diện với bầy sói, sẽ không thể chào thua trước những thách đố, không thể gục ngã trước những cam bẫy, những chước quỷ mưu ma. Ân sủng bình an của Chúa Ki-tô nối kết tất cả.

Lạy Chúa, xin cho chúng con hiệp nhất với Chúa, với nhau, để chu toàn sứ vụ đem về cho Chúa các linh hồn. Amen.

27/1 CHÚA NHẬT TUẦN 3 TN C

Lc 1, 1-4; 4, 14-21

TIN VỮNG VÀO ĐỨC GIÊ-SU KI-TÔ

“Hôm nay ứng nghiệm đoạn Kinh Thánh này”(Lc 4, 21)

Tiên tri Isaia đã loan báo về việc Đấng Cứu Thế, là Đấng được Thiên Chúa xúc dầu, sẽ đến và sứ vụ của Người là: *rao giảng Tin Mừng cho người nghèo khó, thuyên chữa những tâm hồn sám hối, loan truyền sự giải thoát cho kẻ bị giam cầm, cho người mù được trông thấy, trả tự do cho những kẻ bị áp bức, công bố năm hồng ân và ngày khen thưởng.* Chúa Giê-su xác nhận. Đấng ấy đã đến, chính Người.

Thánh Luca viết đoạn này gửi cho ông Thê-ô-phi-lê, để ông *hiểu được chân lý các giáo huấn mà ông đã lãnh nhận.* Cũng là viết cho tất cả chúng ta, để củng cố đức tin của chúng ta vào Đức Giê-su Ki-tô, viết cho nhân loại, để nhân loại hiểu ra rằng ơn cứu độ chỉ nơi Chúa Giê-su Ki-tô, không có ở một địa chỉ nào khác. Có biết bao triết gia, hiền sĩ suy tư về cuộc sống con người, đưa ra những phương thế sống sao cho bình an thanh thản, rồi tự cho giải pháp của mình là chân lý. Thế nhưng, không có triết thuyết nào được gọi là Tin Mừng cho nhân loại. Bởi không có giải pháp nào cứu con người thoát khỏi cái khổ đau và cái chết ngàn đời. Tin Mừng của Chúa Giê-su đích thực là Tin Mừng vì không chỉ là Lời dạy sự sống của Thiên Chúa, nhưng là một Con Người ban sự sống của Thiên Chúa cho những ai sống theo Lời dạy của Người. Mỗi Ki-tô hữu hãy xác tín điều đã tin, và cương quyết không đặt niềm tin nhằm vào những thực tại phù du, ảo tưởng. Ngoài Chúa ra, không có nơi nào hạnh phúc, chẳng có chốn nào bình yên. Đừng tin vợ thờ quấy. Sao có thể tin một người phàm sống nay chết mai, mà do dự chẳng dám tin vào một Thiên Chúa từ trời xuống làm người để đưa chúng ta vào sự sống vĩnh cửu?

Lạy Chúa, xin cho chúng con tin vững vào Chúa Giê-su Ki-tô, Đấng duy nhất cứu chúng con khỏi chết ngàn đời. Amen.

28/1 THỨ HAI TUẦN 3 TN C

Mc 3:22-30. Thánh Tôma Aquinas, Lmts

SA- TAN CHIA RẺ, THIÊN CHÚA HIỆP NHẤT

“Satan phải diệt vong” (Mc 3, 26)

Thấy Chúa Giêsu chữa lành cho người bị quỷ ám, các kinh sư không nể phục uy quyền và tình thương của Chúa, lại cho rằng: *Ông ấy lấy quyền của tướng quỷ Belgiêbút mà trừ quỷ*. Suy nghĩ ấy, tư tưởng ấy phát xuất từ lòng dạ kiêu căng của họ, theo sự xúi giục của Sa-tan. Họ thuộc về Sa-tan.

Con Thiên Chúa Làm Người để cứu con người khỏi vòng nô lệ của ma quỷ. Thế mà, trong câu chuyện Tin Mừng hôm nay, Người đã không được các kinh sư con người kia nhìn nhận Người là Con Thiên Chúa, lại còn bị họ xem là tướng quỷ. *“Lấy quyền của tướng quỷ mà trừ quỷ”*. Như thế thì có khác gì các kinh sư con người kia tự cho mình là Thiên Chúa, mà quyết định số phận, tên gọi, nhân thân của Thiên Chúa. Nhưng Chúa Giê-su nói: *“Nếu Satan dấy lên chống đối với chính mình và tự phân tán, thì nó không thể đứng vững được mà phải diệt vong”*.

Không thiếu gì người trong chúng ta thấy ai đó có khả năng hơn, có hiểu biết hơn, ngay cả có lòng đạo đức hơn mình, thì lấy làm khó chịu và tìm cách hạ bệ, bêu xấu. Chân thành mà nói, tính hư này không miễn trừ thành phần nào trong giáo hội. Linh mục này không thể nổi trôi hơn linh mục kia. Giáo dân không thể hiểu biết hơn, nhân đức hơn, đạo đức hơn linh mục. Người này không thể uy tín, giá trị hơn người kia. Đó là do cái căn cội kiêu căng luôn tiềm ẩn tàng hình trong mỗi con người bị ảnh hưởng của tội nguyên tổ. Và dĩ nhiên, ai còn sống kiêu căng theo Sa-tan, thì gây chia rẽ, thì sống bất an, và bị hủy diệt. Ai sống khiêm nhường theo Chúa, thì bình an, và được cứu sống. Đừng kiêu căng nữa. Hãy nhận ra giá trị của nhau. Đừng sợ mình thua người, hãy sợ mình kiêu ngạo hơn người!

Lạy Chúa, xin cho con lòng khiêm nhường để được hiệp nhất với Chúa, thuộc về Chúa, và được bình an. Amen.

29/1 THỨ BA TUẦN 3 TN C

Mc 3:31-35

THUỘC VỀ CHÚA, THUỘC VỀ NHAU

“Ai làm theo ý Thiên Chúa, thì người ấy là anh chị em và là mẹ Ta” (Mc 3, 35)

Người nhà của Chúa Giê-su lo lắng cho Người vì Người chẳng bận tâm tới chuyện của riêng mình, của nhà mình. Nhưng Chúa Giê-su nói: *“Ai là mẹ Ta? Ai là anh em Ta?” Rồi đưa mắt nhìn những người ngồi vòng quanh, Người nói: “Đây là mẹ Ta và anh em Ta. Vì ai làm theo ý Thiên Chúa, thì người ấy là anh chị em và là mẹ Ta”*. Bởi chính Người, là Đấng thừa hành thánh ý của Thiên Chúa cách tuyệt đối nhất. Chúa Giê-su muốn nói với chúng ta về một tương quan còn quý giá gấp ngàn lần hơn tương quan huyết nhục phần xác, tương quan gia đình trần gian. Đó là tương quan của những con người cùng được tái sinh nhờ máu nước cứu độ của Người, nhờ nghe Lời Người mà thực hiện đúng thánh ý Thiên Chúa.

Còn vinh dự nào bằng khi một con người trần gian xác đất vật hèn mong manh hay chết, thế mà lại được quyền làm con của Thiên Chúa, được sống trong gia đình của Thiên Chúa, được hưởng sự sống đời đời trong Nước Chúa. Quyền lợi đã rõ ràng, đã sẵn sàng. Nghĩa vụ cũng đơn giản thôi là nghe Lời Chúa Giê-su và thực hành trong cuộc sống ở trần gian này. Hơn thế nữa, khi thi hành ý muốn Thiên Chúa và thuộc về Thiên Chúa, thì những người ấy thuộc về nhau, trở nên huynh đệ của nhau trong một mái ấm hôm nay và mai sau. Ước gì, mỗi chúng ta thuộc về Chúa để thuộc về nhau. Xin đừng có ai trong các gia đình chỉ thuộc về nhau mà không thuộc về Chúa, vì sự thuộc về ấy không bao giờ là bền vững, cũng chẳng có hạnh phúc thật, nếu không nói chỉ là một ảo tưởng.

Lạy Chúa, xin cho mỗi người chúng con tin yêu Chúa, hoàn toàn thuộc về Chúa, và nhờ tình yêu Chúa, chúng con được nối kết với nhau trong tình yêu vững bền. Amen

30/1 THỨ TƯ TUẦN 3 TN C

Mc 4, 1-20

NGƯỜI ĐI GIEO HẠT CỨU RỒI

“Người gieo hạt đi gieo hạt giống” (Mc 4, 3)

Người đi gieo hạt là Thiên Chúa. Hạt giống là Chúa Giê-su, là Lời Người, là Tin Mừng. Mảnh đất đón nhận hạt giống là tâm hồn chúng ta. Chúa Giê-su đã giải thích dụ ngôn “người đi gieo hạt” rất rõ ràng dễ hiểu. Người mời chúng ta rà soát lại tâm hồn mình xem thuộc loại mảnh đất nào khi tiếp đón Người, và biết hạt giống Giê-su đang nên thế nào trong ta.

Tâm hồn oi, đừng như vệt đường nứt. Chúa Giê-su vừa thoáng đến trước nhà mình, đã vội bị lãng quên, bởi tâm hồn chẳng chút bận tâm về sự hiện diện cần thiết của Người. Tâm hồn vô thần đến vậy sao? Tâm hồn oi, đừng như mảnh đất đầy đá sỏi nữa. Chúa đã đến nhà, tỏ vẻ mừng rỡ lắm, mà cố tình chẳng tin. Tâm hồn kiêu căng cao ngạo đến vậy sao? Tâm hồn oi, đừng như mảnh đất đầy gai góc um tùm nữa. Chúa đã đến nhà, nhưng không còn một chỗ nào cho hạt giống Chúa chen vào giữa những tham lam, giữa những đam mê, dục vọng đời. Tâm hồn dại dột đến vậy sao? Những thứ phù du đang chật chội trong tâm hồn kia, có đủ sức cứu rỗi đời mình không?

Tâm hồn oi, hãy là mảnh đất tốt, mảnh đất toi xộp những khát khao, mảnh đất sạch tinh tuyền, không sỏi đá kiêu căng, không um tùm gai góc gian tham, để hạt giống Giê-su có thể hư thối, nảy mầm và mọc lên thành cây cứu rỗi.

Hãy đón nhận và tạ ơn Chúa Giê-su là hạt giống tình yêu và hạt giống cứu rỗi của Thiên Chúa đã gieo vào lòng đời, gieo vào lòng chúng ta, vì phần rỗi của chúng ta, vì sự sống bình an hạnh phúc của chúng ta đời này và đời sau vĩnh cửu. Đừng vô thần hờ hững, đừng kiêu căng bất cần, đừng ảo tưởng phù vân nữa...Lẽ nào cứ để ân nhân cứu ta còn thơ thẩn ngoài kia?

Lạy Chúa Giê-su, xin cho nhà con đón nhận Người cách xứng đáng, vì Người là Đấng Cứu Rỗi chúng con. Amen.

31/1 THỨ NĂM TUẦN 3 TN C

Mc 4:21-25. Thánh Gioan Bosco, Lm

KHÔNG AI NHỚ ĐƯỢC ÁNH SÁNG

“Đèn đốt lên là để đặt trên giá đèn” (Mc 4, 21)

Chúa Giê-su là ánh sáng của Thiên Chúa đã đến trần gian. Ánh sáng khôn ngoan soi vào nơi dai dột, mê muội. Ánh sáng Tin Mừng tràn lấp vào bóng tối sâu muộn bi thương. Ánh sáng cứu rỗi giải thoát con người khỏi trầm luân trong huyết mộ thắm sâu hư thối, tăm tối. Ánh sáng của Thiên Chúa hằng sống đưa con người hay chết vào cõi hằng sống muôn đời.

Hãy đặt Chúa Giê-su trên giá đèn. Đừng đặt Người vào trong xó nhà tâm hồn ảm đạm, hay dưới gầm giường của tâm hồn xem thường, khinh bỉ. Đừng để nhà mình, tâm hồn mình còn góc khuất nào tăm tối, tự mình tạo nên điều kiện thuận tiện cho ma quỷ thừa cơ lợi dụng. Hãy để Người soi sáng cả nhà chúng ta sống công minh trong ánh sáng, sống trong sự thật. Hãy đặt Chúa Giê-su vào khối óc của mình, để ánh sáng khôn ngoan của Thiên Chúa hướng dẫn mọi nghĩ suy. Hãy đặt Chúa Giê-su vào trong trái tim của mình, để ánh sáng tình yêu của Người hướng dẫn chúng ta yêu và yêu như Chúa đã yêu.

Và khi đã sống an bình hạnh phúc nhờ ánh sáng Chúa Giê-su, thì cùng hãy nhiệt thành, hiên ngang, anh dũng chiếu tỏa ánh sáng ấy vào mọi ngõ ngách trần gian, để tất cả mọi người được chung hưởng nguồn sáng cứu độ. Đừng nhốt Chúa Giê-su trong nhà mình. Ai nhốt được ánh sáng? Đừng ích kỷ giữ Chúa Giê-su cho riêng mình, Người không muốn chúng ta làm như thế. Hãy chia sẻ đức khôn ngoan, sự sống và tình yêu của Người cho mọi người. Hãy nên nhân chứng cho ánh sáng của Chúa. Cứ cho đi. Cứ bẻ ánh sáng, bẻ tấm bánh Giê-su mà cho đi. *“Các người đừng bằng đầu nào, thì người ta sẽ đừng lại cho các người bằng đầu ấy, và người ta còn thêm nữa”.*

Lạy Chúa, xin cho nhà con tràn ngập ánh sáng Tin Mừng Chúa Giê-su, không còn góc khuất gian dối nào. Amen.

CON CHỮ

“Ngôi Lời đã hóa thành nhục thể, và đã cư ngụ giữa chúng ta”
(Ga 1, 14)

*cảm ơn em những dòng thơ lãng mạn
viết cho trần gian vạn khối chân tình
tự trong đáy tim, trong cõi lòng mình
dòng thơ ấy như hiển linh thanh ý*

*cảm ơn em những niềm riêng cất kỹ
gói chữ tình trong lao lý đau thương
đêm nín sâu những khao khát đời thường
một góc nhỏ ấm mùi hương thiên viện*

*cảm ơn em con chữ nào lúng liếng
thoáng một ánh nhìn, thánh thiện đơn sơ
chẳng hỏi em thành thực hay giả vờ
cứ thấy chữ là thấy thơ mầu nhiệm*

*cảm ơn em những dòng tình quý hiếm
của trái tim luôn tìm kiếm tình yêu
nhịp đập vẫn rung, nhịp nghỉ vẫn đều
chưa lỗi nhịp một đời yêu tất tả*

*cảm ơn em con chữ nào vội vã
bước ra khỏi lòng dẫu ngã dẫu nghiêng
để sẻ chia những lẽ kín niềm riêng
thai nghén đủ, giờ khai hoa nở nhụy*

*cảm ơn em đã chu toàn thiên ý
con chữ tình hương vị của trời cao
đã thoát thai trong đêm lạnh đầy sao
lãng mạn lắm, mối tình nào sánh ví...*

ả giang hồ

AI ĐI VỀ PHÍA NHÀ MÌNH

“Người đã đến nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón
nhận” (Ga 1, 11)

Ai đi về phía nhà mình
Người quen, người lạ, người tình, người dưng?
Mà hoa lá bỗng ngập ngừng
Mây xô xao gió chín từng bâng khuâng

Trăng sao đứng lặng tận ngàn
Sương đêm vỡ hạt hóa thân mưa hồng
Bầu trời chẳng đặng thình không
Thiên hà máy động một vòng nghinh vương

Còn em say mộng tâm thường
Giả vờ bất giác mười phương vô tình
Không nghe khao khát lòng mình
Chẳng màng vũ trụ đẹp xinh bất ngờ

Bởi vì một mối tình thơ
Đơn phương nở nhụy bên bờ trần gian
Nghìn thu đã nhận phụ phàng
Thêm nghìn thu nữa, trót mang, cũng đành

Trời ơi! Trời quá chân thành
Còn em chẳng hiểu ngọn ngành tình yêu
Em xin đứng lặng bên chiều
Cảm ơn Trời đã đến liêu... nhà em!

Chút tình dẫu có hom hèm
Xin Trời vui nhận thôi đêm lạnh lùng

Ba Chuông

PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 01 - 2019